

Kateřina Ebelová

Kateřina Ebelová ve své zahradě na pražské Letné

Narodila se 31. května 1955 jako druhá dcera Runy a Primuse Růžičkových. Studovala pedagogiku a výtvarnou výchovu.

Její otec, Primus Růžička (nar. 1919) byl vědecký pracovník ve Výzkumném ústavu monokrystalů v oboru umělých diamantů v Turnově a zároveň měl převzatou po svém otci, Josefu Apollu Růžičkovi, funkci panamského honorárního konzula. Dědeček Kateřiny Ebelové v letech 1938-1939 za české okupace Hitlerem vydal více jak 1500 víz pro české, německé, maďarské či polské židovské občany a za to byl 4. 11. 1941 zatčen, německy mu bylo připsáno „návrat nežádoucí“ a navždy nejspíše zůstane tajemstvím, kdo jeho činy vyrazil. Tři měsíce byl v koncentračním táboře Terezín a následně byl převezen do Mauthausenu, kde na jaře r. 1941 zemřel. Po jeho zatčení byla rodině zabavena veliká část majetku: zámek Lipová, dům v Praze, nábytek apod. Veliká část byla rodině po válce vrácena, rodina se vrátila zpět do domu v Praze i do zámku.

Svého dědečka paní Ebelová nikdy nepoznala, zemřel o mnoho let dříve, než se narodila, a jeho tajemství odkrývá až s postupem času. Spisy o vydávání tolika víz našla až v roce 1996, kdy procházela se svým partnerem dokumentaci svého dědečka, předtím o tom její rodina vůbec nehovořila.

S dalším pohnutým osudem se setkala rodina Kateřiny Ebelové nedlouho poté. Sestra jejího otce, teta Tatiana si vzala za muže Vlastislava Wahla, který byl vášnivým ornitologem a v době druhé světové války členem protinacistického odboje a v květnu 1945 byl v České národní radě. O čtyři roky později byl za protikomunistickou činnost v odboji J. Nechanského zatčen a 22. 4. 1950 v nechvalně známé sérii komunistických procesů odsouzen ke smrti oběšením. Bylo mu pouhých 28 let. Jeho ženu stihl trest v podobě 15 let ve vězení na Pankráci. Po propuštění v Československu ještě pár let žila, poté se však odstěhovala pryč a do rodné země se již nikdy nevrátila.

Tyto těžké osudy měly na Primuse Růžičku velice těžký dopad v podobě hlubokých depresí, se kterými byl několikrát hospitalizován. Strach mu nahánělo to, že jeho švagr zemřel ve svých pouhých 28 letech, bál se, že se mu stane něco podobného a vždy, když někde viděl poletovat černého ptáka, vzpomněl si na Vlastislava Wahla.

Z dětství si paní Kateřina vybavuje několik vzpomínek, kdy jasně rodiče dávali najevo, jak se ke komunismu staví, jinak o rodinné historii doma nemluvili.

Například si pamatuje, jak špatné počasí bylo při pohřbu Jana Palacha, kterého

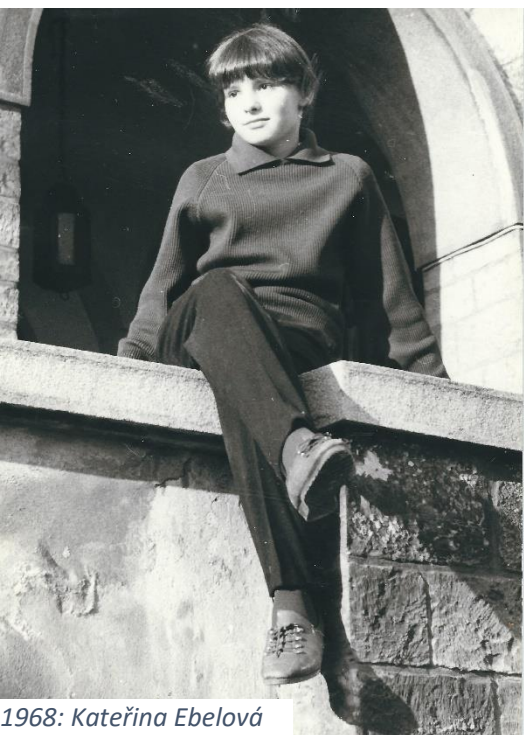
1937: Dědeček Kateřiny Ebelové, Josef Apollo Růžička

1930: Vlastislav Wahl

1946: Svatební foto rodičů, Runy a Primuse Růžičkových

1968: Kateřina Ebelová

se s rodiči účastnila. Také je zajímavý příběh o jejím malém osobním vzdoru, kdy ještě byla v letech, kdy se o politiku ani tolik nezajímala, přístup rodičů k režimu se na ní odrazil však též. Ve škole se měli nazpaměť naučit píseň Kaťuša. Tehdy bylo Kateřině 13 let. Když byla vyvolána, píseň nezaspívala a dostala pětku. Příští hodinu zas a znovu, až byl zavolán třídní učitel, který měl s rodiči Kateřiny vyřešit situaci, protože jejich dcera měla již několik pětěk a hrozilo, že propadne. Její třídní učitel byl čistou náhodou člověk, kterého potkala na pohřbu Palacha, tedy člověk, který ji ke zpěvu ruské populární písně nutit nechtěl, vyřešili vše tedy domluvou, že si napíše test z not a hrozba propadnutí byla zažehnána.

V současnosti bydlí na Letné, kde se věnuje své galerii Scarabeus, kde se nachází cukrárna Alchymista, muzeum kávy a výstava loutek a loutkového divadla. Pracuje na několika projektech, které mají odkazy jejích předků připomínat dalším generacím, například plánuje otevřít na Mezinárodní den ptactva 1. dubna 2020 naučnou ornitologickou stezku, ve které zmiňuje svého strýce Velezlava

Wahla, který napsal knihu Pražské ptactvo. Ve spolupráci se švédskou ambasadou pomáhala také zřídit Stolperstein památné zlaté/pozlacené kameny pro svého dědečka, Josefa Růžičku. Stolperstein byl slavnostně otevřen 9. prosince 2019 za přítomnosti švédské velvyslankyně, ornitologů a doc. Ivana Havla.